

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 08-11-2016 r.

Sąd Rejonowy w Koninie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Kinga Śliwińska – Buśkiewicz

Protokolant:sekretarz sądowy Emilia Dzwoniarska

po rozpoznaniu w dniu 27-10-2016 r. w Koninie

sprawy z powództwa **T. N., J. A.**

przeciwko **(...) S.A. (...) K.**

o sprostowanie świadectwa pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze

1. oddała oba powództwa;
2. zasądza od powoda T. N. na rzecz pozwanego kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. zasądza od powoda J. A. na rzecz pozwanego kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Kinga Śliwińska – Buśkiewicz

UZASADNIENIE

Powód T. N. wniósł przeciwko (...) S.A. z/s w K. pozew o zobowiązanie pozwanego do sprostowania świadectwa pracy wystawionego powodowi w dniu 13.10.2015 r. dotyczącego pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, aż do momentu rozwiązania stosunku pracy, tj. do dnia 13.10.2015 r., a nie jak wskazano w przedmiotowym świadectwie, do dnia 31.12.2008 r. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Powód J. A. wniósł przeciwko (...) S.A. z/s w K. pozew o zobowiązanie pozwanego do sprostowania świadectwa pracy wystawionego powodowi w dniu 13.10.2015 r. dotyczącego pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, aż do momentu rozwiązania stosunku pracy, tj. do dnia 13.10.2015 r., a nie jak wskazano w przedmiotowym świadectwie, do dnia 31.12.2008 r. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. W uzasadnieniach powodowie wskazali, że pozwany wystawił im świadectwa pracy, w których wskazał, że w okresie zatrudnienia powodowie świadczyli pracę w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze wyłącznie do dnia 31.12.2008 r., później wykonując pracę m. in. jako ślusarz. Zdaniem powodów jednak świadczyli oni pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przez cały okres zatrudnienia, aż do momentu rozwiązania stosunku pracy, tj. do dnia 13.10.2015 r.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództw i obciążenie powodów kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego na rzecz pozwanego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że powództwo ma charakter roszczenia o ustalenie. W tej sytuacji powodowie winni wykazać interes prawny w takim ustaleniu, czego nie wykazali. Ponadto podniesiono, że zaświadczenie zwane świadectwem pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie jest świadectwem pracy w rozumieniu art. 97 kp. W tej sytuacji nie mają do niego zastosowanie przepisy o zaskarżaniu tych świadectw.

Postanowieniem z dnia 03.03.2016 r. połączono sprawę w powództwa T. N. ze sprawą z powództwa J. A. do łącznego prowadzenia pod sygnaturą akt IV P 389/15.

Na rozprawie w dniu 03.03.2016 r. powodowie wnieśli o ustalenie, że wykonywali u pozwanego w okresie od 01.01.2009 r. do końca zatrudnienia prace o szczególnym charakterze wg pozycji 5 i 6 załącznika 2 do ustawy o emeryturach pomostowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód T. N. był zatrudniony u pozwanego od dnia 15.09.1994 r. W dniu 13.10.2015 r. pozwany rozwiązał przedmiotowy stosunek pracy bez wypowiedzenia z winy powoda. Powód odwołał się od w/w decyzji pracodawcy, ale bezskutecznie.

(dowód: dokumenty zgromadzone w aktach osobowych powoda)

Powód J. A. był zatrudniony u pozwanego od dnia 16.11.1992 r. W dniu 13.10.2015 r. pozwany rozwiązał przedmiotowy stosunek pracy bez wypowiedzenia z winy powoda. Powód odwołał się od w/w decyzji pracodawcy, ale bezskutecznie.

(dowód: dokumenty zgromadzone w aktach osobowych powoda)

W związku z rozwiązaniem z powodem T. N. umowy o pracę wystawiono mu świadectwo pracy, z którego wynika, że w okresie od 15.09.1994 r. do 02.11.1998 r. i od 02.11.1999 r. do 31.12.2008 r. wykonywał stale i w pełnym wymiarze pracy prace w zakładzie produkującym aluminium na stanowiskach operator samojezdnych wózków transportowych - robotnik za- i wyladunkowy, maszynista, suwnicowy, dyżurny ruchu, operator urządzeń transportowych, manewrowy- ustawiacz wymienionych w dziale III poz. 40 pkt 1 zał. Nr 1 do zarządzenia nr 3 (...) z 30.03.85r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w zakładach pracy w resorcie hutnictwa i przemysłu maszynowego.

(dowód: świadectwo pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze z dnia 13.10.2015 r. k. 8)

W związku z rozwiązaniem z powodem J. A. umowy o pracę wystawiono mu świadectwo pracy, z którego wynika, że w okresie od 16.11.1992 r. do 20.04.1993 r. i od 02.11.1994 r. do 31.03.1998 i od 01.01.1999 r. do dnia 31.12.2008 r. wykonywał stale i w pełnym wymiarze pracy prace w zakładzie produkującym aluminium na stanowiskach sortowacz- pakowacz, operator samojezdnych wózków transportowych, maszynista, suwnicowy, operator urządzeń transportowych, manewrowy- ustawiacz wymienionych w dziale III poz. 40 pkt 1 zał. Nr 1 do zarządzenia nr 3 (...) z 30.03.85 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w zakładach pracy w resorcie hutnictwa i przemysłu maszynowego.

(dowód: świadectwo pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze z dnia 13.10.2015 r. k. 8 akt IV P 390/15)

U pozwanego obowiązywał ustalony na podstawie art. 41 ustawy z dnia 19.12.2008 r. o emeryturach pomostowych oraz § 5 i 8 Regulaminu Organizacyjnego Huty (...) wykaz stanowisk pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Należało do nich: wytapiacz odlewacz metali nieżelaznych, wytapiacz odlewacz namiarowy, wytapiacz odlewacz pieca HAK, suwnicowy na Oddziale Odlewni, walcownik WG, walcownik WZ, piecowy, operator urządzeń przygotowania wsadu, elektrolizerowy, ślusarz transportu tlenu glinu, nadawacz materiałów wsadowych, wylewacz metalu, wymieniacz sworzni anodowych, aparatowy oczyszczania gazów anodowych, aparatowy oczyszczania gazów halowych, pomiarowy parametrów technologicznych. W/w wykaz zmieniono zarządzeniem z dnia 30.08.2010 r. Od dnia 01.09.2010 r. do w/w stanowisk należały: wytapiacz odlewacz metali nieżelaznych, wytapiacz odlewacz namiarowy, wytapiacz odlewacz pieca HAK, suwnicowy na Oddziale Odlewni. Zarządzeniem z dnia 11.04.2011 r. ponownie zmieniono w/w wykaz stanowisk. Dodano stanowiska ślusarz UR na Oddziale Odlewni i elektryk UR na Oddziale Odlewni. Kolejnym zarządzeniem z dnia 02.02.2015 r. ponownie

zmieniono wykaz stanowisk pracy w (...) K., na które są wykonywane prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze na następujący: wytapiacz odlewacz metali nieżelaznych, suwnicowy wykonujący pracę w Odlewni (...), technik UR (Dział Techniczny) wykonujący prace w Odlewni (...).

(dowód: zarządzenie z dnia 29.12.2009 r. k. 45- 46, zarządzenie z dnia 30.08.2010 r. k. 47- 48, zarządzenie z dnia 11.04.2011 r. k. 49, zarządzenie z dnia 02.02.2015 r. k. 50)

W okresie pracy u pozwanego powodowie wykonywali wciąż tą samą pracę, tj. maszynisty ustawiacza.

(dowód: zeznania powodów k. 57)

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków M. F. i K. P., gdyż były rzeczowe, spójne i korespondowały ze sobą. Świadkowie jednak w zasadzie przedstawili zmiany stanu prawnego, które spowodowały niezaliczenie objętego żądaniem pozwów okresu pracy powodów do pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Zeznania pozostałych świadków P. K., Z. A., M. C., W. B. nie przyczyniły się do poczynienia ustaleń faktycznych. Świadkowie wskazali jedynie, że powodowie przez cały okres pracy wykonywali prace tego samego rodzaju. W. B. wskazywał, że na emeryturę odszedł od 01.04.2010 r. i dostał zaświadczenie o pracy w szczególnych warunkach za cały okres pracy. Po okazaniu przez świadka w/w zaświadczenia okazało się jednak, że nie dotyczy ono całości zatrudnienia. Podobnie jak pozostali, świadek pracował w szczególnych warunkach do 31.12.2008 r. (k. 60).

Zeznania powodów oceniono jako wiarygodne ze względu na spójność i szczerść.

Dokumenty, na podstawie których ustalono stan faktyczny Sąd uznał za całkowicie wiarygodne, bowiem autentyczności i prawdziwości treści w nich zawartych nie kwestionowały strony, a i Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenia powodów nie zasługiwały na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 ust.1 ustawy z dnia 19.12.2008 r. o emeryturach pomostowych prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy. Ust. 3 cytowanego przepisu z kolei wskazuje, iż prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy.

Kwestię pracy w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze w okresie do dnia 31.12.2008 r. normowało Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 14.05.2015 r. (III AUa 715/14, LEX nr 1843148) wskazano, że wykaz prac określonych w art. 1 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych jest zamknięty i nie podlega uzupełnieniu, a to oznacza, że cech pracy o szczególnym charakterze lub w szczególnych warunkach nie mogą posiadać inne prace, chociażby zbliżone rodzajowo, których sposób wykonania i jakość mogły obniżyć się z wiekiem.

Na uwadze mieć należy, iż w wyniku reformy systemu ubezpieczeń społecznych, zgodnie z regulacjami ustawy emerytalnej uległa stopniowej likwidacji możliwość wcześniejszego przejścia na emeryturę, tym bardziej, że ustawodawca oszczędził od rozbudowanego dotychczas systemu świadczeń społecznych. Natomiast cel ustawy o emeryturach pomostowych był dalej idący, gdyż w zamierzeniu ustawodawca dążył do zwężenia grona uprawnionych do emerytur z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze do ściśle zamkniętego kręgu podmiotów, zdefiniowanych charakterem wykonywanej pracy, i tym samym odstąpił od szerokiego katalogu prac zamieszczonych w dotychczasowych wykazach A i B, stanowiących załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43). Jak wskazano w wyroku NSA w W. z dnia 20.03.2014 r. (I OSK 346/13, LEX nr 1766227), podmiotem uprawnionym do kwalifikowania danego rodzaju pracy, jako pracy wykonywanej w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, jest pracodawca (płatnik składek). To pracodawca tworzy bowiem wykaz stanowisk, na których wykonywana jest praca, o której mowa w ustawie z 2008 r. o emeryturach pomostowych. Zgodnie z brzmieniem art. 11a ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. poz. 404 z późn. zm.), właściwe organy Państwowej Inspekcji Pracy są uprawnione do nakazania pracodawcy umieszczenia pracownika w ewidencji pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, o której mowa w art. 41 ust. 4 pkt 2 ww. ustawy o emeryturach pomostowych, wykreślenia go z ewidencji oraz sporządzenia korekty dokonanego wpisu w tej ewidencji. Artykuł 41 ust. 4 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych reguluje obowiązek płatnika składek na Fundusz Emerytur Pomostowych umieszczenia pracownika w ewidencji pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, za których przewidziany jest obowiązek opłacania składek na ww. Fundusz. Zatem podmiotem uprawnionym do kwalifikowania danego rodzaju pracy, jako pracy wykonywanej w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, jest pracodawca (płatnik składek). To pracodawca tworzy bowiem wykaz stanowisk, na których wykonywana jest praca, o której mowa w ustawie. W art. 41 ust. 6 ustawy o emeryturach pomostowych przyznano pracownikowi, który nie został umieszczony w ewidencji, środek ochrony prawnej - skargę do Państwowej Inspekcji Pracy. W następstwie zasadnej skargi właściwy organ Państwowej Inspekcji Pracy stosuje środki unormowane w cyt. art. 11a ww. ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy, w tym uprawniony jest do nakazania wpisania pracownika do ewidencji stworzonej przez pracodawcę, jeżeli ustali, że pracownik nie został w ewidencji ujęty, a powinien w niej figurować. Ustawa o emeryturach pomostowych czyni płatnika składek (pracodawcę) odpowiedzialnym za ustanowienie wykazu prac, stanowisk pracy oraz ewidencji pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Pracodawca nie ma przy tym obowiązku współdziałania ani z przedstawicielami pracowników (zakładową organizacją związkową) czy służbą BHP, ani z organami Państwowej Inspekcji Pracy. Aby zapewnić prawidłowość sporządzanych wykazów i ewidencji, w art. 41 ust. 5 i 6 ustawy o emeryturach pomostowych zobowiązano płatników składek do poinformowania pracowników o dokonaniu wpisu do ewidencji pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, przyznając pracownikom prawo skierowania skargi do Państwowej Inspekcji Pracy. Choć brzmienie art. 41 ust. 5 ustawy o emeryturach pomostowych może sugerować, że realizacja obowiązku zawiadomienia pracowników o dokonaniu wpisu powinna polegać na indywidualnym poinformowaniu każdego z nich o tym fakcie, to tylko nadanie temu obowiązkowi charakteru powinności poinformowania całej załogi o pracownikach wpisanych do ewidencji może spełnić cel, jakim jest pozyskanie przez pracowników, którzy nie zostali umieszczeni w tej ewidencji, informacji na ten temat i umożliwienie im zgłoszenia skargi do Państwowej Inspekcji Pracy.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 9a ustawy z dnia 13.04.2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy do zadań PIP należy kontrola ewidencji pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Zgodnie z art. 11a tej ustawy właściwe organy PIP są uprawnione do nakazania pracodawcy umieszczenia pracownika w ewidencji pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, wykreślenia go z ewidencji oraz do sporządzenia korekty dokonanego wpisu w tej ewidencji. Zgodnie z art. 33 ust. 1 pkt 1 ustawy o PIP w sprawach nakazania pracodawcy umieszczenia pracownika w ewidencji pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, wykreślenia go z tej ewidencji oraz sporządzenia korekty dokonanego wpisu właściwy inspektor pracy wydaje decyzje. W postępowaniu przed organami PIP w tych sprawach

stosuje się przepisy k.p.a. Organem właściwym w sprawach rozpatrywania odwołań od nakazów umieszczenia pracownika w ewidencji pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze jest okręgowy inspektor pracy. Od decyzji okręgowych inspektorów pracy w tych sprawach przysługuje natomiast odwołanie do wojewódzkiego sądu administracyjnego (Komentarz do art. 41 ustawy o emeryturach pomostowych, M. Zieleniecki, Lex elektr.) Zakres przedmiotowy stosowania nakazów unormowanych w art. 11a ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy wyznacza regulacja ustawy o emeryturach pomostowych. Przyjęta regulacja zakresu właściwości Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w ustawie o emeryturach pomostowych oraz właściwość sądów powszechnych w sprawach ubezpieczeń społecznych, w tym i emerytur pomostowych, ogranicza zakres właściwości organów Państwowej Inspekcji Pracy do spraw, w których kwalifikacja pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze nie jest sporna. W razie sporu, właściwym do kwalifikacji jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a następnie sąd powszechny. Naczelny Sąd Administracyjny w uchwale z dnia 13 listopada 2012 r. o sygn. akt I OPS 4/12 wskazał, że sprawy o emerytury pomostowe oraz sprawy dotyczące obowiązku opłacania składek na Fundusz Emerytur Pomostowych są sprawami z zakresu ubezpieczeń społecznych. Oznacza to, że sporny charakter sprawy zakwalifikowania pracy skarżącego do prac o szczególnym charakterze wymaga rozstrzygnięcia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a następnie, w razie złożenia odwołania, przez sąd pracy i ubezpieczeń społecznych. Tak więc to w postępowaniu przed organem rentowym, ewentualnie także przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych, w przypadku wniesienia odwołania, winno dojść do ustalenia, czy praca wykonywana przez T. N. i J. A. jest pracą wykonywaną w szczególnych warunkach, w rozumieniu art. 3 ust. 1 ww. ustawy o emeryturach pomostowych. Sprawa ta wykracza bowiem poza granice sprawy administracyjnej, prowadzonej przez organy Państwowej Inspekcji Pracy w przedmiocie nakazania pracodawcy umieszczenia pracownika w ewidencji pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Rolą organu Państwowej Inspekcji Pracy w takim postępowaniu jest jedynie nakazanie pracodawcy umieszczenia pracownika w ewidencji pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w oparciu o stan faktyczny, w którym zakwalifikowanie pracy danego pracownika do tego rodzaju prac nie jest sporne, ewentualnie, gdy spór został już rozstrzygnięty, a dane pracownika nie figurują w ewidencji. Istnienie sporu w tym względzie uniemożliwia natomiast władczą ingerencję organu Państwowej Inspekcji Pracy. Sąd Najwyższy w wielu postanowieniach, między innymi w postanowieniu z dnia 18 stycznia 2012 r. (sygn. akt II UK 113/11) stwierdził, że w sprawach z odwołania od decyzji organu rentowego w przedmiocie interpretacji co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę składek na ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie właściwy jest sąd powszechny - sąd pracy i ubezpieczeń społecznych (art. 83 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Ponadto również Naczelny Sąd Administracyjny w uchwale z dnia 13 listopada 2012 r. (sygn. akt I OPS 4/12) wskazał, że sprawy o emerytury pomostowe oraz sprawy dotyczące obowiązku opłacania składek na Fundusz Emerytur Pomostowych, są sprawami z zakresu ubezpieczeń społecznych. Wobec tego przyjąć należało, że spór pomiędzy pracownikiem a pracodawcą w kwestii oceny charakteru pracy wykonywanej na danym stanowisku pracy, w szczególności, czy praca ta ma charakter pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, jest sporem z zakresu ubezpieczeń społecznych. Z jednej bowiem strony dotyczy obowiązków pracodawcy, między innymi w postaci opłacania składek na (...), a z drugiej strony uprawnień pracownika związanych z uzyskaniem prawa do emerytury pomostowej. Na gruncie niniejszej sprawy spór między powodami a pozwanym sprowadzał się do kwestii, czy praca przez nich wykonywana po 31.12.2008 r. była pracą w warunkach szczególnych czy o szczególnym charakterze. Pozwany zaprzeczał temu przedstawiając wykaz prac, które w zakładzie pracy zostały uznane za wykonywane w warunkach szczególnych czy o szczególnym charakterze, a w którym to wykazie brak rodzaju pracy, którą wykonywali powodowie. Dlatego też powodowie w pierwszej kolejności winni zwrócić się do ZUS celem ustalenia kwalifikacji wykonywanej przez nich pracy przez pryzmat szczególnych warunków jej wykonywania czy też szczególnego charakteru. Dopiero negatywny wynik postępowania w w/w zakresie powoduje, że można wystąpić do sądu powszechnego z odwołaniem od rozstrzygnięcia organu rentowego. Na obecnym etapie postępowania sąd powszechny nie ma kognicji, by ocenić zasadność roszczeń powodów. Mając na uwadze powyższe powództwa oddalono.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 12 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w brzmieniu obowiązującym po dniu 01.08.2015 r.

SSR Kinga Śliwińska- Buśkiewicz